

ஆராரோ ஆரிரோ ஆராரோ ஆரிரோ!

சீ ரோடும் பித்திருந்த சந்தாமரமீ து
நரோடி மொய்து துலவூ நீ லமணி வண்டுதனசை
செவ்விதழால் தானம்மீடும் சதேபபோல் உன்விழியை
அவ்விமயைல் மீடியே அன்புடையாய் நீ யுறங்கு!

கன்னங் கறலேனென்று காடும்பட்ட மகேத்தில்
மின்னி வளையப்பட்ட விண்மீ ன்பபோல் உன்றன்விழி
சின்ன இமயைதை திறந்ததனே? நீ யுறங்கு!
கன்னலின் சாறே கனிச்சாறே நீ யுறங்கு!

குத்துண்ட கண்ணாடி கொண்டபல வீ ரர்கள்போல்
துத்திகாய் போலச் சூடர்முகத்தனே சூருக்கி
ஏனழ்தாய் என்றன் இசைப்பாட்டே கண்ணுறங்கு!
வான் நழுவி வந்த வளர் பிறையே கண்ணுறங்கு!

கன்னம்பி ரித்துக் கனியுதும் மின் உதிர்த்துச்
சின்னவிழி பித்துச் சிரித்ததனென் செல்வமே?
அன்னமைகம் வண்ணிலவே ஆனாலும் உன்விழியைச்
சின்னதொரு செவ்வல்லி ஆக்காமல் நீ யுறங்கு!

நற்றிக் குமலேயுன் நீ லவிழியைச் செலுத்திக்
கற்றார்போல் என்ன கருதுகின்றாய்? நீ கடேடால்
ஆனை அடிப்போல் அதிரசத்தசை சூட்டடக்கித்
தனேல் துவதைத் துத்துத் தின்னென்று தாரனோ?

கொட்டித் தும்பைப்பிக் குவித்ததுபோல் உன்னதிரில்
பிட்டுந் நய்யில் பிசைந் துவகைக் கமாட்டனோ?
கூப்பமைணக்கக் குடித் துருவெல் லாம் மணக்க
அப்பம் நிலாப்போல் அடக்கிவகைக் கமாட்டனோ?

மீ ன்வலசைநே தும் கயிற்றை வயேந்த வளையம்போல்
தனே குழல்தான் நான் பிழிந்து தின்னத் தாரனோ?
விழுந்துபடும் சங்கதிரை வலே துளதைத் ததைப்போல்
உழுந்துவடநெய்யழுக உண்ணென்று தாரனோ?

தாமயின் முள்போன்ற தகூசீ ரகச்சம்பா
ஆழ உரலில் இடித்த அவலகை
கொதிக் குநயெ தன்னில் தான் கொட்டிப் பொறித்துப்
புக்கக் குக் கொறுபுக்காய் ப்பாகும் பரப்பும்மிட்டே

ஏலத்ததைத் தவி எதிர் வகைக் கமாட்டனோ?
ஞாலத்தொளியே நவிலுவதை இன்னும் களே:

Written by
Sunday, 24 August 2008 17:39 -

சமெம்பொன்னை மறேப்பிசித் தனேசைச் சூளையாக்கிக்
கொம்பில் பழுவத்தநறுங் கொய்யாப் பழமும்

சதெில் அறுத்தால் கொப்பரையில் தனே நிறைந்த தபைப்போல்
எதிர்த்தோன்றும் மாம்பழமும் இன்பப் பலாப்பழமும்
வணைட்டுமன்றால் உன்னதெரில் மனே மறே கவிந்துவிடும்.
பாண்டியனார் நன்மரபின் பச்சதைத் தமிழே!

நெருங்க உறவானக்கு நீட்டாண்மைக் காரர்
அறஞ்சிறந்த பல்கோடி ஆன தமிழருண்டே!
எட்டும் உறவோர்கள் எண்ணற்று திராவிடர்கள்
"வெட்டிவா"வென்றூரதைதால் கட்டிவரும் வீரர் அவர்

என்ன குறசைசல் எதனால் மனத்தாங்கல்?
முன்னதைத் தமிழர் முடிபுனைந்து ஞாலத்தலை
ஓர்குடகைக் கீழ் ஆண்ட உவகை உனக்குண்டு!
சரேனார் சோழனார் சரேந்தபுகழ் உன்புகழே!

ஓவியக் கரகைண்டார் உண்மறைநெறி தாம்வகுத்தார்
காவிய சிற்பத்தில் கவிதையினில் கைகாரர்
உன்னினத்தார் என்றால் உனக்கினனும் வணைட்டுவதென்?
பொன்னில் துலங்குகின்ற புத்தொளியே கண்ணுறங்கு!

கற்சுவரமேதோதுகின்ற கட்டித்தயிரா, நற்
பொற்குடத்தில் வண்ணெய்தரும் புத்தூருக்கு நய்யா,நல்
ஆனபைப் பசுக்கள் அழகான வண்ணிலவபை
போல் நிறைந்த பாலபைப் புளியக் கொட்டை தான் மிதக்கும்

இன்பநறும் பாலா, என்னஇல்லலை? கண்ணுறங்காய்!
அன்பில் விளைந்தஎன் ஆறுயிரே கண்ணுறங்கு!
காவிரியின் பாதாளக் காலின் சிலம்பொலியும்
பிவிரியப் பாடும் புதிய திருப்பாட்டும்

கடேட்ட உழவர் கிடுகிடென நல்லவிழாக்
கட்டி மகிழ்ச்சி குதிகொள்ளத் தோளில்
அலுப்பை அகற்றி அழகுவான் விலப்போல்
கலப்பை எடுத்துக் கனளருதை முன்னடத்திப்

பஞ்சம் தலகைகாட்டப் பாராப் படமைன்னர்,
நஞ்சம் அயராமல் நிலத்தலை உழுதிடுவார்.
வித்தநலில் வித்தி விரியும் களையெடுத்துக்
கொத்தநலில் முற்றித் தலசையந்த கோலத்தலை

மாற்றியடித்து மறுகோலம் சயெத்தநலில்லைத்
தற்றிக் கவித்துத் துறதைதோறும் பொன்மலகைகள்
கோலம் புரியும் குளிரநாடும் உன்னதுவே!

ஞாலம் புகழும் நகமுத்தோய் கண்ணுறங்கு!

சமெம்புழுக்கல் பாலோடு பொங்கச் சழிந்து தமிழர்
கொம்புத்தனை பெய்து குளிர்ப்புகர் கனிச்சுளையோ
டள்ளி அள்ளி முழங்கயால் நய்யழுக
உள்ளநாள் உண்ணும் உயர்நாடும் உன்னதுவே!

கோட்டிப்பி நல்ல கொடிப்பி நிலநீ ர்ப்பி
நாட்டத்து வண்டெல்லாம் நல்லிசைபாய்ச்சக்
கொத்தும் மரங்கொத்தி, தாளங் குறித்துவரத்
தத்துபுனல் தாவிக் கரையில் முழாமுழக்க

மின்னும் பசுமலை விரிதழைப்பிம் பந்தலிலே
பன்னும் படம் விரித்துப் பச்சை மயிலாடுவதும்,
பிள்ளைக் கருங்குயிலோ பின்பாட்டுப் பாடுவதும்
கொள்ளை மகிழ்ச்சித் தமிழ்நாடு கொண்டாய்நீ

கூப்பயலொம் மாணிக்கக் கோவை, கொடுந்திம்பிற
கப்பும் கழுவாடையில் கண்மணியும் பொன்மணியும்!
ஆடும் குளிர்புனலோ அத்தனையும் பன்னீ ராம்!
சட்டாமணி வரிசை துண்டாச் சரவிளக்காம்!

எப்போதும் தட்டார் இழகைக்கும் மணியிழையில்
கொப்பொன்றே கோடிபெறும் கொண்டபைப்பி என்பெறாமோ?
ஐந்தாறு வண்ணிலவும் ஆறழை சிவங்கதிரும்
வந்தாலும் நாணும் வயிரத் திருகாணி

ஒன்றுக்கே வயைத்தலை ஒப்படைக்க வேண்டாமெனில்
உன்மார்பின் தொங்கலுக்கு மென்றுலகு போதுமா?
மின்காய்த்த வண்ணம் மிகுமணிகளோடுபசும்
பொன்காய்த்த பிங்கொடியாரோடும் காதலர்கள்

எண்ணமொன்றாகியே இல்லறத் தரே தன்னகை
கண்ணும் கருத்தும் கவராமோர் அன்புநகர்,
ஆரும் நிகர் யார்க்கும் அனதைதும் சரிபங்கென்
றோரும் நகர், நோக்கி ஓடுந்தமிழ்நாடு

நின்நாடு! சிலைவம் நிறைநாடு கண்ணுறங்கு
பொன்னான தொடட்டிலில் இப்போது!

□□□□□□□□

Written by
Sunday, 24 August 2008 17:39 -

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp093c.htm#dt152>